

Daniel

Chapter 1

¹εν ετει τριτω της βασιλειασ ιωακιμ βασιλεωσ ιουδα ηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευσ βαβυλωνοσ ε ισ ιερουσαλημ και επολιορκει αυτην² και εδωκεν κυριοσ εν χειρι αυτου τον ιωακιμ βασιλεα ιουδα και ι απο μερουσ των σκευων οικου του θεου και ηνεγκεν αυτα εις γην σεννααρ οικον του θεου αυτου και ι τα σκευη εισηνεγκεν εις τον οικον θησαυρου του θεου αυτου³ και ειπεν ο βασιλευσ τω ασφανεζ τω αρχιευνουχω αυτου εισαγαγειν απο των υιων της αιχμαλωσιασ ισραηλ και απο του σπερματος της βασιλειασ και απο των φορθομμιν⁴ νεανισκουσ οισ ουκ εστιν εν αυτοισ μομοσ και καλουσ τη οφει και συνιεντασ εν παση σοφια και γιγνωσκοντασ γνωσιν και διανοουμενουσ φρονησιν και οισ εστιν ισχυσ εν αυτοισ εσταναι εν τω οικω του βασιλεωσ και διδαξαι αυτοουσ γραμματα και γλωσσαν χαλδαιων⁵ και διεταξεν αυτοισ ο βασιλευσ το της ημερασ καθη ημεραν απο της τραπεζησ του βασιλεωσ και απο του οινου του ποτου αυτου και θρεψαι αυτοουσ ετη τρια και μετα ταυτα στηναι ενωπιον του βασιλεωσ⁶ και εγενετο εν αυτοισ εκ των υιων ιουδα δανιηλ και ανανιασ και μισαηλ και αζαριασ⁷ και επεθηκ εν αυτοισ ο αρχιευνουχοσ ονοματα τω δανιηλ βαλτασαρ και τω ανανια σεδραχ και τω μισαηλ μισαχ και τω αζαρια αβδεναγω⁸ και εθετο δανιηλ επι την καρδιαν αυτου ωσ ου μη αλισγηθη εν τη τραπεζη του βασιλεωσ και εν τω οινω του ποτου αυτου και ηξιωσε τον αρχιευνουχον ωσ ου μη αλισγηθη⁹ και εδωκεν ο θεοσ τον δανιηλ εις ελεον και εις οικτιριμον ενωπιον του αρχιευνουχου¹⁰ και ειπεν ο αρχιευνουχοσ τω δανιηλ φοβουμαι εγω τον κυριον μου τον βασιλεα τον εκταξαντα την βρωσιν υμων και την ποσιν υμων μηποτε ιδη τα προσωπα υμων σκυθρωπα παρα τα παιδαρια τα συνηλικά υμων και κατα δικασητε την κεφαλην μου τω βασιλει¹¹ και ειπεν δανιηλ προσ αμελσαδ ον κατεστησεν ο αρχιευνουχοσ επι δανιηλ ανανιαν μισαηλ αζαριαν¹² πειρασον δη τουσ παιδασ σου ημερασ δεκα και δοτωσαν ημιν απο των σπερματων και φαγομεθα και υδωρ πιομεθα¹³ και οφθητωσαν ενωπιον σου αι ιδεαι ημων και αι ιδεαι των παιδαριων των εσθιοντων την τραπεζαν του βασιλεωσ και καθωσ αν ιδησ ποιησον με τα των παιδων σου¹⁴ και εισηκουσεν αυτων και επειρασεν αυτοουσ ημερασ δεκα¹⁵ και μετα το τελοσ των δεκα ημερων ωραθησαν αι ιδεαι αυτων αγαθαι και ισχυραι ταισ σαρξιν υπερ τα παιδαρια τα εσθιοντα την τραπεζαν του βασιλεωσ¹⁶ και εγενετο αμελσαδ αναιρουμενοσ το δειπνον αυτων και τον οινον του ποματοσ αυτων και εδιδου αυτοισ σπερματα¹⁷ και τα παιδαρια ταυτα οι τεσσαρεσ αυτοι εδωκεν αυτοισ ο θεοσ συνεσιν και φρονησιν εν παση γραμματικη και σοφια και δανιηλ συνηκεν εν παση ορασει και ενυπνιοσ¹⁸ και μετα το τελοσ των ημερων ων ειπεν ο βασιλευσ εισαγαγειν αυτοουσ και εισηγαγεν αυτοουσ ο αρχιευνουχοσ εναντιον ναβουχοδοноσορ¹⁹ και ελαλησεν μετ αυτων ο βασιλευσ και ο υχ ευρεθησαν εκ παντων αυτων ομοιοι δανιηλ και ανανια και μισαηλ και αζαρια και εστησαν ενωπιον του βασιλεωσ²⁰ και εν παντι ρηματι σοφιασ και επιστημησ ων εξητησεν παρ αυτων ο βασιλευσ ευρεν αυτοουσ δεκαπλασιονασ παρα παντασ τουσ επαοιδουσ και τουσ μαγουσ τουσ οντασ εν παση τη βασιλεια αυτου²¹ και εγενετο δανιηλ εωσ ετουσ ενοσ κυρου του βασιλεωσ

Chapter 2

¹εν τω ετει τω δευτερω της βασιλειασ ναβουχοδοноσορ ηνυπνιασθη ναβουχοδοноσορ ενυπνιον και εξεστη το πνευμα αυτου και ο υπνοσ αυτου εγενετο απ αυτου² και ειπεν ο βασιλευσ καλεσαι τουσ επαοιδουσ και τουσ μαγουσ και τουσ φαρμακουσ και τουσ χαλδαιουσ του αναγγειλαι τω βασιλει τα ενυπνια αυτου και ηλθαν και εστησαν ενωπιον του βασιλεωσ³ και ειπεν αυτοισ ο βασιλευσ ηνυπνιασθην και εξεστη το πνευμα μου του γνωναι το ενυπνιον⁴ και ελαλησαν οι χαλδαιοι τω βασιλει συριστι βασιλευ εις τουσ αιωνασ ζηθισυ ειπον το ενυπνιον τοισ παισιν σου και την συγκρισιν αναγγελουμεν⁵ απ εκριθη ο βασιλευσ και ειπεν τοισ χαλδαιοισ ο λογοσ απ εμου απεστη εαν μη γνωρισητε μοι το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου εις απωλειαν εσεσθε και οι οικoi υμων διαρπαγησονται⁶ εαν δε το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου γνωρισητε μοι δοματα και δωρεασ και τιμην πολλην λημψεσθε παρ εμου πλην το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου απαγγελιατε μοι⁷ απεκριθησαν δευτερον και ειπαν ο βασιλευσ ειπατω το ενυπνιον τοισ παισιν αυτου και την συγκρισιν αυτου αναγγελουμεν⁸ απεκριθη ο βασιλευσ και ειπεν επ αληθειασ οίδα εγω οτι καιρον υμεισ εξαγοραζετε καθοτι ειδετε οτι απεστη απ εμου το ρημα⁹ εαν ουν το ενυπνιον μη αναγγειλητε μοι οίδα οτι ρημα ψευδεσ και διεφθαρμενον συνεθεσθε ειπειν ενωπιον μου εωσ ου ο καιροσ παρελθη το ενυπνιον μου ειπατε μοι και γνωσομαι οτι την συγκρισιν αυτου αναγγειλιτε μοι¹⁰ απεκριθησαν οι χαλδαιοι ενωπιον του βασιλεωσ και λεγουσιν ουκ εστιν ανθρωποσ επι της ξηρασ οστισ το ρημα του βασιλεωσ δυνησεται γνωρισαι καθοτι πασ βασιλευσ μεγασ και αρχων ρημα τοιουτου ουκ επερωτα επαοιδον μαγον και χαλδαιον¹¹ οτι ο λογοσ ον ο βασιλευσ επερωτα βαρυσ και ετεροσ ουκ εστιν οσ αναγγειλει αυτον ενωπιον του βασιλεωσ αλλε η θεοι ων ουκ εσ

τιν η κατοικια μετα πασης σαρκος¹² τοτε ο βασιλευσ εν θυμω και οργη πολλη ειπεν απολεσαι παντας τους σοφους βαβυλωνος¹³ και το δογμα εξηλθεν και οι σοφοι απεκτενοντο και εξητησαν δανιηλ και τους φιλους αυτου ανελιν¹⁴ τοτε δανιηλ απεκριθη βουλην και γνωμην τω αριωχ τω αρχιμαγειρω του βασιλεωσ οσ εξηλθεν αναιρειν τους σοφους βαβυλωνος¹⁵ αρχων του βασιλεωσ περι τινος εξηλθεν η γνωμη η αναιδησ εκ προσωπου του βασιλεωσ εγνωρισεν δε το ρημα αριωχ τω δανιηλ¹⁶ και δανιηλ εισ ηλθεν και ηξιωσεν τον βασιλεα οπωσ χρονον δω αυτω και την συγκρισιν αυτου αναγγελιη τω βασιλει¹⁷ και εισηλθεν δανιηλ εισ τον οικον αυτου και τω ανανια και τω μισαηλ και τω αζαρια τοις φιλοισ αυτου το ρημα εγνωρισεν¹⁸ και οικτιρμους εξητουν παρα του θεου του ουρανου υπερ του μυστηριου του υτου οπωσ αν μη απολωνται δανιηλ και οι φιλοι αυτου μετα των επιλοιπων σοφων βαβυλωνος¹⁹ τοτε τω δανιηλ εν οραματι της νυκτοσ το μυστηριον απεκαλυφθη και ευλογησεν τον θεον του ουρανου²⁰ δανιηλ και ειπεν ειη το ονομα του θεου ευλογημενον απο του αιωνοσ και εωσ του αιωνοσ οτι η σοφια και η συνεσισ αυτου εστιν²¹ και αυτοσ αλλιοι καιρους και χρονουσ καθιστα βασιλεισ και μεθιστα διδουσ σοφιαν τοις σοφοισ και φρονησιν τοις ειδοσιν συνεσιν²² αυτοσ αποκαλυπτει βαθεα και αποκρυφα γινωσκων τα εν τω σκοτει και το φωσ μετ αυτου εστιν²³ σοι ο θεοσ των πατερων μου εξομολογουμαι και αινω οτι σοφιαν και δυναμιν εδωκασ μοι και νυν εγνωρισασ μοι α ηξιωσαμεν παρα σου και το οραμα του βασιλεωσ εγνωρισασ μοι²⁴ και ηλθεν δανιηλ προσ αριωχ ον κατεστησεν ο βασιλευσ απολεσαι τους σοφουσ βαβυλωνοσ και ειπεν αυτω τους σοφουσ βαβυλωνοσ μη απολεσησ εισαγαγε δε με ενωπιον του βασιλεωσ και την συγκρισιν τω βασιλει αναγγελω²⁵ τοτε αριωχ εν σπουδη εισηγαγεν τον δανιηλ ενωπιον του βασιλεωσ και ειπεν αυτω ευρηκα ανδρα εκ των υιων της αιχμαλωσιασ της ιουδαιασ οστισ το συγκριμα τω βασιλει αναγγειλει²⁶ και απεκριθη ο βασιλευσ και ειπεν τω δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ ει δυνασαι μοι αναγγειλαι το ενυπνιον ο ειδον και την συγκρισιν αυτου²⁷ και απεκριθη δανιηλ ενωπιον του βασιλεωσ και λεγει το μυστηριον ο ο βασιλευσ επερωτα ουκ εστιν σοφων μαγων επαοιδων γαζαρηνων αναγγειλαι τω βασιλει²⁸ αλλη η εστιν θεοσ εν ουρανω αποκαλυπτων μυστηρια και εγνωρισεν τω βασιλει ναβουχοδονοσορ α δει γενεσθαι επεσχατων των ημερων του ενυπνιον σου και αι ορασεισ της κεφαλησ σου επι της κοιτησ σου τουτο εστιν²⁹ συ βασιλευ οι διαλογισμοι σου επι της κοιτησ σου ανεβησαν τι δει γενεσθαι μετα ταυτα και ο αποκαλυπτων μυστηρια εγνωρισεν σοι α δει γενεσθαι³⁰ και εμοι δε ουκ εν σοφια τη ουση εν εμοι παρα παντασ τουσ ζωντασ το μυστηριον τουτο απεκαλυφθη αλλε ενεκεν του την συγκρισιν τω βασιλει γνωρισαι ινα τουσ διαλογισμουσ της καρδιασ σου γνωσ³¹ συ βασιλευ εθεωρεισ και ιδου εικων μια μεγαλη η εικων εκεινη και η προσοψισ αυτησ υπερφερησ εστωσα προ προσωπου σου και η ορασισ αυτησ φοβερα³² η εικων ησ η κεφαλη χρυσιου χρυστου αι χειρεισ και το σθηθοσ και οι βραχιονεσ αυτησ αργυροι η κοιλια και οι μηροι χαλκοι³³ αι κνημαι σιδηραι οι ποδεσ μεροσ τι σιδηρου και μεροσ τι οστρακινον³⁴ εθεωρεισ εωσ ου ετμηθη λιθοσ εξ ορουσ ανευ χειρων και επαταξεν την εικονα επι τουσ ποδασ τουσ σιδηρουσ και οστρακινουσ και ελεπτυνεν αυτουσ εισ τελοσ³⁵ τοτε ελεπτυνθησαν εισ απαξ το οστρακον ο σιδηροσ ο χαλκοσ ο αργυροσ ο χρυσοσ και εγενοντο ωσει κονιορτοσ απο αλωνοσ θερινησ και εξηρεν αυτα το πληθοσ του πνευματοσ και ι τοποσ ουχ ευρεθη αυτοισ και ο λιθοσ ο παταξασ την εικονα εγενηθη οροσ μεγα και επληρωσεν πασαν την γην³⁶ τουτο εστιν το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου ερουμεν ενωπιον του βασιλεωσ³⁷ συ βασιλευ βασιλευσ βασιλεων ω ο θεοσ του ουρανου βασιλειαν ισχυραν και κραταιαν και εντιμον εδωκεν³⁸ εν παντι τοπω οπου κατοικουσιν οι υιοι των ανθρωπων θηρια τε αγρου και πετεινα ουρανου εδωκεν εν τη χειρι σου και κατεστησεν σε κυριον παντων συ ει η κεφαλη η χρυση³⁹ και οπισω σου αναστησεται βασιλεια ετερα ηττων σου και βασιλεια τριτη ητισ εστιν ο χαλκοσ η κυριευσει πασησ της γησ⁴⁰ και βασιλεια τεταρτη εσται ισχυρα ωσ ο σιδηροσ ον τροπον ο σιδηροσ λεπτυνει και δαμαζει παντα ο υτωσ παντα λεπτυνει και δαμασει⁴¹ και οτι ειδεσ τουσ ποδασ και τουσ δακτυλουσ μεροσ μεν τι οστρακινον μεροσ δε τι σιδηρου βασιλεια διηρημενη εσται και απο της ριζησ της σιδηρασ εσται εν αυτη ον τροπον ειδεσ τον σιδηρον αναμειγμενον τω οστρακω⁴² και οι δακτυλοι των ποδων μεροσ μεν τι σιδηρου μεροσ δε τι οστρακινον μεροσ τι της βασιλειασ εσται ισχυρον και απε αυτησ εσται συντριβομενον⁴³ οτι ειδεσ τον σιδηρον αναμειγμενον τω οστρακω συμμειγεισ εσονται εν σπερματι ανθρωπων και ουκ εσονται προσκολλωμενοι ουτοσ μετα τουτου καθωσ ο σιδηροσ ουκ αναμειγνυται μετα του οστρακου⁴⁴ και εν ταισ ημεραισ των βασιλεων εκεινων αναστησει ο θεοσ του ουρανου βασιλειαν ητισ εισ τουσ αιωνασ ου διαφθαρησεται και η βασιλεια αυτου λαω ετερω ουχ υπολειφθησεται λεπτυνει και λικμησει πασασ τασ βασιλειασ και αυτη αναστησεται εισ τουσ αιωνασ⁴⁵ ον τροπον ειδεσ οτι απο ορουσ ετμηθη λιθοσ ανευ χειρων και ελεπτυνεν το οστρακον τον σιδηρον τον χαλκον τον αργυρον τον χρυσοσ ο θεοσ ο μεγασ εγνωρισεν τω βασιλει α δει γενεσθαι μετα ταυτα και αληθινον το ενυπνιον και πιστη η συγκρισισ αυτου⁴⁶ τοτε ο βασιλευσ ναβουχοδονοσορ επεσεν επι προσωπον και τω δανιηλ προσεκυνησεν και μαναα και ευωδιασ ειπεν σπεισαι αυτω⁴⁷ και απεκριθεισ ο βασιλευσ ειπεν τω δανιηλ επεσ αληθειασ ο θεοσ υμων αυτοσ εστιν θεοσ θεων και κυριοσ των βασιλεων και αποκαλυπτων μυστηρια οτι ηδυνηθησ αποκαλυψαι το μυστηριον τουτο⁴⁸ και εμεγαλυνεν ο βασιλευσ τον δανιηλ και δοματα μεγαλα και πολλα εδωκεν αυτω και κατεστησεν αυτον επι πασης χωρασ βαβυλωνοσ και αρχοντ

α σατραπών ἐπὶ πάντα τοὺς σοφοὺς βαβυλωνοῦ⁴⁹ καὶ δανιὴλ ἠτήσατο παρὰ τοῦ βασιλεῶς καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας βαβυλωνοῦ τὸν σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω καὶ δανιὴλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλεῶς

Chapter 3

¹Ἐτοὺς οὐκὼκαὶδεκατοῦ ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν ὑψὸς αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα ἑυρὸς αὐτῆς πήχεων ἕξ καὶ ἐστήσεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ δεξιᾷ ἐν χώρᾳ βαβυλωνοῦ² καὶ ἀπεστείλεν συναγαγεῖν τοὺς ὑπατοὺς καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς τοπαρχὰς ἡγουμένους καὶ τυραννοὺς καὶ τοὺς ἐπιεξούσιον καὶ πάντα τοὺς ἀρχόντας τῶν χωρῶν ἔλθειν εἰς τὰ ἐγκαινία τῆς εἰκόνης ἡς ἐστήσεν ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς³ καὶ συνήχθησαν οἱ τοπαρχαὶ ὑπατοὶ στρατηγοὶ ἡγούμενοι τυράννοι μεγάλοι οἱ ἐπιεξούσιον καὶ πάντες οἱ ἀρχόντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμόν τῆς εἰκόνης ἡς ἐστήσεν ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης ἡς ἐστήσεν ναβουχοδονοσορ⁴ καὶ ὁ κηρυξ ἔβρα ἐν ἰσχύϊ ὑμῖν λέγεται λαοὶ φυλαὶ γλώσσαι⁵ ἂν ὡρα ἀκουσῆτε τῆς φωνῆς τῆς σαλπῆγγος συριγγὸς τε καὶ κίθαρας σαμβυκῆς καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ πάντοσ γενουσσ μουσικῶν πιπτοντες προσκυνεῖτε τὴν εἰκὸν τὴν χρυσοῦν ἡ ἐστήσεν ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς⁶ καὶ ὅσῃ ἂν μὴ πέσῃ προσκυνῆσθαι αὐτὴ τὴν ὡρὰ ἐμβλήθησεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην⁷ καὶ ἐγενετο ὅτε ἤκουσαν οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σαλπῆγγος συριγγὸς τε καὶ κίθαρας σαμβυκῆς καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ πάντοσ γενουσσ μουσικῶν πιπτοντες πάντες οἱ λαοὶ φυλαὶ γλώσσαι προσκυνοῦν τὴν εἰκὸν τὴν χρυσοῦν ἡ ἐστήσεν ναβουχοδονοσορ ὁ βασιλεὺς⁸ τότε προσήλθοσαν ἄνδρες χάλδαιοι καὶ διεβάλον τοὺς Ἰουδαίους⁹ τῷ βασιλεὶ ναβουχοδονοσορ βασιλεὺ εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι¹⁰ σύ βασιλεὺ ἐθήκασ δόγμα πάντα ἀνθρώπον ὅσῃ ἂν ἀκουσῆ τῆς φωνῆς τῆς σαλπῆγγος συριγγὸς τε καὶ κίθαρας σαμβυκῆς καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ πάντοσ γενουσσ μουσικῶν¹¹ καὶ μὴ πέσῃ προσκυνῆσθαι τὴν εἰκὸν τὴν χρυσοῦν ἐμβλήθησεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην¹² εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαίους κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας βαβυλωνοῦ σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι οὐχ ὑπήκουσαν βασιλεὺ τῷ δόγματι σου τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσιν καὶ τὴν εἰκὸν τὴν χρυσοῦν ἡ ἐστήσας οὐ προσκυνοῦσιν¹³ τότε ναβουχοδονοσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν σεδραχ μισαχ καὶ ἀβδενάγω καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλεῶς¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη ναβουχοδονοσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ ἀληθῶς σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τὴν εἰκὸν τὴν χρυσοῦν ἡ ἐστήσας οὐ προσκυνεῖτε¹⁵ νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμῶς ἵνα ὡς ἂν ἀκουσῆτε τῆς φωνῆς τῆς σαλπῆγγος συριγγὸς τε καὶ κίθαρας σαμβυκῆς καὶ ψαλτηρίου καὶ συμφωνίας καὶ πάντοσ γενουσσ μουσικῶν πέσοντες προσκυνῆσθαι τὴν εἰκὸν ἡ ἐποίησα εἰ μὴ προσκυνῆσθαι αὐτὴ τὴν ὡρὰ ἐμβλήθησέσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην καὶ τίς ἐστὶν θεὸς ὅς ἐξέλεται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου¹⁶ καὶ ἀπεκρίθησαν σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω λέγοντες τῷ βασιλεὶ ναβουχοδονοσορ οὐ χρειαὴν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ρηματοῦ τούτου ἀποκριθῆναι σοὶ¹⁷ ἐστὶν γὰρ θεὸς ὃς ἡμεῖς λατρευόμεν δυνατὸς ἐξελεσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς κάμινου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεὺ ρυσεταὶ ἡμᾶς¹⁸ καὶ εἰ μὴ γνῶστον ἐστὼ σοὶ βασιλεὺ ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρευόμεν καὶ τὴν εἰκὸν τὴν χρυσοῦν ἡ ἐστήσας οὐ προσκυνοῦμεν¹⁹ τότε ναβουχοδονοσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἠὼσις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ σεδραχ μισαχ καὶ ἀβδενάγω καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως ἕως οὐ εἰς τέλος ἐκκαῖ²⁰ καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπεν πέδησαντας τὸν σεδραχ μισαχ καὶ ἀβδενάγω ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην²¹ τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπέδηθησαν σὺν τοῖς σαραβαροῖς αὐτῶν καὶ τιαραῖς καὶ περικνημισίαι καὶ ἐνδύμασιν αὐτῶν καὶ ἐβλήθησαν εἰς μέσον τῆς κάμινου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης²² ἐπεὶ τὸ ρῆμα τοῦ βασιλεῶς ὑπερίσχυεν καὶ ἡ κάμιнос ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ²³ καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι σεδραχ μισαχ καὶ ἀβδενάγω ἐπέσον εἰς μέσον τῆς κάμινου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι²⁴ καὶ ναβουχοδονοσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν καὶ ἐθαύμασεν καὶ ἐξάνεστη ἐν σπουδῇ καὶ εἶπεν τοῖς μεγίστασιν αὐτοῦ οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβαλομέν εἰς μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους καὶ εἶπαν τῷ βασιλεὶ ἀληθῶς βασιλεὺ²⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἴδου ἐγὼ ὤρω ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους καὶ περιπατούντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ διαφθόρα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τέταρτου ὁμοία υἱῷ θεοῦ²⁶ τότε προσήλθεν ναβουχοδονοσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς κάμινου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης καὶ εἶπεν σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω οἱ δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ἐξέλθετε καὶ δευτε καὶ ἐξήλθον σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς²⁷ καὶ συναγονταὶ οἱ σατραπαὶ καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ τοπαρχαὶ καὶ οἱ δυνάσταί τοῦ βασιλεῶς καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας ὅτι οὐκ ἐκυριεύσεν τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ ἡ θριξὶς τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλόγισθη καὶ τὰ σαραβάρια αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη καὶ ὁσμη πῦρ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς²⁸ καὶ ἀπεκρίθη ναβουχοδονοσορ καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς τοῦ σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω ὅς ἀπέστειλεν τὸν ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ ἐξείλατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ ὅτι ἐπεποιθῆσαν ἐπὶ αὐτῷ καὶ τὸ ρῆμα τοῦ βασιλεῶς ἠλλοίωσαν καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ ὅπως μὴ λατρεύσωσιν μηδὲ προσκυνῆσωσιν παντὶ θεῷ ἀλλὰ ἡ τῷ θεῷ αὐτῶν²⁹ καὶ ἐγὼ ἐκτιθεμὶ δόγμα πᾶσι λαοῖς φυλῇ γλώσσῃ ἂν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ θεοῦ σεδραχ μισαχ ἀβδενάγω εἰς ἀπώλειαν ἐσονται καὶ οἱ οἰκοὶ αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν καθότι οὐκ ἐστὶν θεὸς ἕτερος ὅστις δυνήσεται ρυσασθαι οὕτως³⁰ τότε ὁ βασιλεὺς κατέ

θυνεν τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εν τη χωρα βαβυλωνος και ηξιωσεν αυτους ηγεισθαι παντων των ιουδαιων των οντων εν τη βασιλεια αυτου

Chapter 4

¹ναβουχοδοноσορ ο βασιλευσ πασι τοις λαοις φυλαις και γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη ειρηνη υμιν πληθυνθειη² τα σημεια και τα τερατα α εποιησεν μετ εμου ο θεοσ ο υψιστοσ ηρεσεν εναντι ον εμου αναγγειλαι υμιν³ ως μεγαλα και ισχυρα η βασιλεια αυτου βασιλεια αιωνιοσ και η εξουσια αυτου εισ γενεαν και γενεαν⁴ εγω ναβουχοδοноσορ ευθηνων ημην εν τω οικω μου και ευθαλων⁵ ενυπνιον ειδον και εφοβηρισεν με και εταραχθην επι της κοιτησ μου και αι ορασεις της κεφαλησ μου συνεταραξαν με⁶ και διε εμου ετεθη δογμα του εισαγαγειν ενωπιον μου παντασ τουσ σοφουσ βαβυλωνοσ οπωσ την συγκρισιν του ενυπνιου γνωρισωσιν μοι⁷ και εισεπορευοντο οι επαοιδοι μαγοι γαζαρηνοι χαλδαιοι και το ενυπνιον ειπα εγω ενωπιον αυτων και την συγκρισιν αυτου ουκ εγνωρισαν μοι⁸ εωσ ου ηλθεν δανιηλου το ονομα βαλτασαρ κατα το ονομα του θεου μου οσ πνευμα θεου αγιον εν εαυτω εχει και το ενυπνιον ενωπιον αυτου ειπα⁹ βαλτασαρ ο αρχων των επαοιδων ον εγω εγνωσ οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι και παν μυστηριον ουκ αδυνατει σε ακουσον την ορασιν του ενυπνιου ου ειδον και την συγκρισιν αυτου ειπον μοι¹⁰ επι της κοιτησ μου εθεωρουν και ιδου δενδρον εν μεσω της γησ και το υψοσ αυτου πολυ¹¹ εμεγαλυνθη το δενδρον και ισχυσεν και το υψοσ αυτου εφθασεν εωσ του ουρανου και το κυτοσ αυτου εισ τα περατα πασησ της γησ¹² τα φυλλα αυτου ωραια και ο καρποσ αυτου πολυσ και τροφη παντων εν αυτω και υποκατω αυτου κατεσκηνον τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατωκουν τα ορνεα του ουρανου και εξ αυτου ετρεφετο πασα σαρξ¹³ εθεωρουν εν οραματι της νυκτοσ επι της κοιτησ μου και ιδου ιρ και αγιοσ απε ουρανου κατεβη¹⁴ και εφωνησεν εν ισχυι και ουτωσ ειπεν εκκοψατε το δενδρον και εκτιλατε τουσ κλαδουσ αυτου και εκτιναξατε τα φυλλα αυτου και διασκορπισατε τον καρπον αυτου σαλευθητωσαν τα θηρια υποκατωθεν αυτου και τα ορνεα απο των κλαδων αυτου¹⁵ πλην την φυην των ριζων αυτου εν τη γη εασατε και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου κοιτασθησεται και μετα των θηριων η μερισ αυτου εν τω χορτω της γησ¹⁶ η καρδια αυτου απο των ανθρωπων αλλοιωθησεται και καρδια θηριου δοθησεται αυτω και επτα καιροι αλλαγησονται επε αυτον¹⁷ δια συγκριματοσ ιρ ο λογοσ και ρημα αγιων το επερωτημα ινα γνωσιν οι ζωντεσ οτι κυριοσ εστιν ο υψιστοσ της βασιλειασ των ανθρωπων και ω εαν δοξη δωσει αυτην και εξουδενημα ανθρωπων αναστησει επε αυτην¹⁸ τουτο το ενυπνιον ο ειδον εγω ναβουχοδοноσορ ο βασιλευσ και συ βαλτασαρ το συγκριμα ειπον οτι παντεσ οι σοφοι της βασιλειασ μου ουδυνανται το συγκριμα αυτου δηλωσαι μοι συ δε δανιηλ δυνασαι οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι¹⁹ τοτε δανιηλου το ονομα βαλτασαρ απηνεωθη ωσει ωραν μιαν και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και απεκριθη ο βασιλευσ και ειπεν βαλτασαρ το ενυπνιον και η συγκρισισ μη κατασπευσατω σε και απεκριθη βαλτασαρ και ειπεν κυριε το ενυπνιον τοις μισουσιν σε και η συγκρισισ αυτου τοις εχθροισ σου²⁰ το δενδρον ο ειδεσ το μεγαλυνθεν και το ισχυκοσ ου το υψοσ εφθασεν εισ τον ουρανον και το κυτοσ αυτου εισ πασαν την γην²¹ και τα φυλλα αυτου ευθαλη και ο καρποσ αυτου πολυσ και τροφη πασιν εν αυτω υποκατω αυτου κατωκουν τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατεσκηνον τα ορνεα του ουρανου²² συ ει βασιλευ οτι εμεγαλυνθησ και ισχυσασ και η μεγαλωσυνη σου εμεγαλυνθη και εφθασεν εισ τον ουρανον και η κυριεια σου εισ τα περατα της γησ²³ και οτι ειδεν ο βασιλευσ ιρ και αγιον καταβαινοντα απο του ουρανου και ειπεν εκτιλατε το δενδρον και διαφθειρατε αυτο πλην την φυην των ριζων αυτου εασατε εν τη γη και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου αυλισθησεται και μετα θηριων αγριων η μερισ αυτου εωσ ου επτα καιροι αλλοιωθωσιν επε αυτον²⁴ τουτο η συγκρισισ αυτου βασιλευ και συγκριμα υψιστου εστιν ο εφθασεν επι τον κυριον μου τον βασιλεα²⁵ και σε εκδιωξουσιν απο των ανθρωπων και μετα θηριων αγριων εσται η κατοικια σου και χορτον ωσ βουν ψωμιουσιν σε και απο της δροσου του ουρανου αυλισθησεται και επτα καιροι αλλαγησονται επι σε εωσ ου γνωσ οτι κυριευει ο υψιστοσ της βασιλειασ των ανθρωπων και ω αν δοξη δωσει αυτην²⁶ και οτι ειπαν εασατε την φυην των ριζων του δενδρου η βασιλεια σου σοι μενει αφ ησ αν γνωσ την εξουσιαν την ουρανιον²⁷ δια τουτο βασιλευ η βουλη μου αρεσατω σοι και τασ αμαρτιασ σου εν ελεημοσυναισ λυτρωσαι και τασ αδικιασ σου εν οικτιρμοις πενητων ισωσ εσται μακροθυμοσ τοις παραπτωμασιν σου ο θεοσ²⁸ ταυτα παντα εφθασεν επι ναβουχοδοноσορ τον βασιλεα²⁹ μετα δωδεκαμηνον επι τω ναω της βασιλειασ αυτου εν βαβυλωνι περιπατων³⁰ απεκριθη ο βασιλευσ και ειπεν ουχ αυτη εστιν βαβυλων η μεγαλη ην εγω ωκοδομησα εισ οικον βασιλειασ εν τω κρατει της ισχυοσ μου εισ τιμην της δοξησ μου³¹ ετι του λογου εν στοματι του βασιλεωσ οντοσ φωνη απε ουρανου εγενετο σοι λεγουσιν ναβουχοδοноσορ βασιλευ η βασιλεια παρηλθεν απο σου³² και απο των ανθρωπων σε εκδιωξουσιν και μετα θηριων αγριων η κατοικια σου και χορτον ωσ βουν ψωμιουσιν σε και επτα καιροι αλλαγησονται επι σε εωσ ου γνωσ οτι κυριευει ο υψιστοσ της βασιλειασ των ανθρωπων και ω εαν δοξη δωσει αυτην³³ αυτη τη ωρα ο λογοσ συνετελεσθη επι ναβουχοδοноσορ και απο των ανθρωπων εξεδιωχθη και χορτον ωσ βουσ ησθιεν και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτο

υ εβαφη εως ου αι τριχες αυτου ως λεοντων εμεγαλυνθησαν και οι ονυχες αυτου ως ορνων³⁴ και με τα το τελος των ημερων εγω ναβουχοδονοσορ τους οφθαλμους μου εις τον ουρανον ανελαβον και αι φρενες μου επε εμε επεστραφησαν και τω υψιστω ευλογησα και τω ζωντι εις τον αιωνα ηνεσα και εδοξασα οτι η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος και η βασιλεια αυτου εις γενεαν και γενεαν³⁵ και παντες οι κατοικουντες την γην ως ουδεν ελογισθησαν και κατα το θελημα αυτου ποιει εν τη δυναμει του ουρανου και εν τη κατοικια της γης και ουκ εστιν ος αντιποιησεται τη χειρι αυτου και ερει αυτω τι επιοησας³⁶ αυτω τω καιρω αι φρενες μου επεστραφησαν επε εμε και εις την τιμην της βασιλειας μου ηλθον και η μορφη μου επεστρεψεν επε εμε και οι τυραννοι μου και οι μεγαστανεσ μου εξητουν με και επι την βασιλειαν μου εκραταιωθην και μεγαλωσυνη περισσοτερα προσετεθη μοι³⁷ νυν ουν εγω ναβουχοδονοσορ αινω και υπερυψω και δοξαζω τον βασιλεα του ουρανου οτι παντα τα εργα αυτου αληθινα και αι τριβοι αυτου κρισισ και παντας τους πορευομενους εν υπερηφانيا δυναται ταπεινωσαι

Chapter 5

¹βαλτασαρ ο βασιλευσ εποιοησεν δειπνον μεγα τοισ μεγαστασιν αυτου χιλιοισ και κατεναντι των χιλιων ο οινος και πιων²βαλτασαρ ειπεν εν τη γευσει του οινου του ενεγκειν τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα αξηνεγκεν ναβουχοδονοσορ ο πατηρ αυτου εκ του ναου του εν ιερουσαλημ και πιετωσαν εν αυτοισ ο βασιλευσ και οι μεγαστανεσ αυτου και αι παλλακαι αυτου και αι παρακοιτοι αυτου³ και η νεχθησαν τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα αξηνεγκεν εκ του ναου του θεου του εν ιερουσαλημ και επινον εν αυτοισ ο βασιλευσ και οι μεγαστανεσ αυτου και αι παλλακαι αυτου και αι παρακοιτοι αυτου⁴ επινον οινον και ηνεσαν τους θεουσ τους χρυσους και αργυρους και χαλκους και σιδηρους και ξυλινους και λιθινους⁵ εν αυτη τη ωρα εξηλθον δακτυλοι χειροσ ανθρωπου και εγραφον κατεναντι της λαμπαδος επι το κονιαμα του τοιχου του οικου του βασιλεωσ και ο βασιλευσ εθεωρει τους αστραγαλους της χειροσ της γραφουσης⁶ τοτε του βασιλεωσ η μορφη ηλλοιωθη και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και οι συνδεσμοι της οσφουσ αυτου διελυοντο και τα γονατα αυτου συνεκροτοντο⁷ και εβοησεν ο βασιλευσ εν ισχυι του εισαγαγειν μαγουσ χαλδαιουσ γαζαρηνους και ειπεν τοισ σοφοισ βαβυλωνοσ οσ αν αναγνω την γραφην ταυτην και την συγκρισιν γνωριση μοι πορφυραν ενδυσεται και ο μανιακησ ο χρυσοσ επι τον τραχηλον αυτου και τριτοσ εν τη βασιλεια μου αρξει⁸ και εις επορευοντο παντες οι σοφοι του βασιλεωσ και ουκ ηδυναντο την γραφην αναγνωναι ουδε την συγκρισιν γνωρισαι τω βασιλει⁹ και ο βασιλευσ βαλτασαρ πολυ εταραχθη και η μορφη αυτου ηλλοιωθη επε αυτω και οι μεγαστανεσ αυτου συνεταρασσοντο¹⁰ και εισηλθεν η βασιλισσα εις τον οικον του ποτου και ειπεν βασιλευ εις τους αιωνασ ζηθι μη ταρασσετωσαν σε οι διαλογισμοι σου και η μορφη σου μη αλλοιουσθω¹¹ εστιν ανηρ εν τη βασιλεια σου εν ω πνευμα θεου και εν ταισ ημεραισ του πατροσ σου γρηγορησισ και συνεσισ ευρεθη εν αυτω και ο βασιλευσ ναβουχοδονοσορ ο πατηρ σου αρχοντα επαοιδων μαγων χαλδαιων γαζαρηνων κατεστησεν αυτον¹² οτι πνευμα περισσον εν αυτω και φρονησισ και συνεσισ συγκρινων ενυπνια και αναγγελων κρατουμενα και λυων συνδεσμουσ δανιηλ και ο βασιλευσ επεθηκεν αυτω ονομα βαλτασαρ νυν ουν κληθητω και την συγκρισιν αυτου αναγγειλι σοι¹³ τοτε δανιηλ εισηχθη ενωπιον του βασιλεωσ και ειπεν ο βασιλευσ τω δανιηλ συ ει δανιηλ ο απο των υιων της αιχμαλωσιασ της ιουδαιασ ησ ηγαγεν ο βασιλευσ ο πατηρ μου¹⁴ ηκουσα περι σου οτι πνευμα θεου εν σοι και γρηγορησισ και συνεσισ και σοφια περισση ευρεθη εν σοι¹⁵ και νυν εισηλθον ενωπιον μου οι σοφοι μαγοι γαζαρηνοι ινα την γραφην ταυτην αναγνωσιν και την συγκρισιν αυτησ γνωρισωσιν μοι και ουκ ηδυνηθησαν αναγγειλαι μοι¹⁶ και εγω ηκουσα περι σου οτι δυνασαι κριματα συγκριναι νυν ουν εαν δυνηθησ την γραφην αναγνωναι και την συγκρισιν αυτησ γνωρισαι μοι πορφυραν ενδυση και ο μανιακησ ο χρυσοσ εσται επι τον τραχηλον σου και τριτοσ εν τη βασιλεια μου αρξει¹⁷ τοτε απεκριθη δανιηλ και ειπεν ενωπιον του βασιλεωσ τα δοματα σου σοι εστω και την δωρεαν της οικιασ σου ετερωδος εγω δε την γραφην αναγνωσομαι τω βασιλει και την συγκρισιν αυτησ γνωρισω σοι¹⁸ βασιλευ ο θεοσ ο υψιστοσ την βασιλειαν και την μεγαλωσυνην και την τιμην και την δοξαν εδωκεν ναβουχοδονοσορ τω πατρι σου¹⁹ και απο της μεγαλωσυνησ ησ εδωκεν αυτω παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι ησαν τρεμοντες και φοβουμενοι απο προσωπου αυτου ουσ ηβουλετο αυτοσ ανηρει και ουσ ηβουλετο αυτοσ ετυπεν και ουσ ηβουλετο αυτοσ υψου και ουσ ηβουλετο αυτοσ εταπεινου²⁰ και οτε υψωθη η καρδια αυτου και το πνευμα αυτου εκραταιωθη του υπερηφανευσασθαι κατηνεχθη απο του θρονου της βασιλειασ αυτου και η τιμη αφηρεθη απε αυτου²¹ και απο των ανθρωπων εξεδιωχθη και η καρδια αυτου μετα των θηριων εδοθη και μετα οναγων η κατοικια αυτου και χορτον ως βουν εψωμιζον αυτον και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου εβαφη εως ου εγνω οτι κυριευει ο θεοσ ο υψιστοσ της βασιλειασ των ανθρωπων και ω αν δοξη δωσει αυτην²² και συ ο υιοσ αυτου βαλτασαρ ουκ εταπεινωσασ την καρδιαν σου κατενωπιον ου παντα ταυτα εγνωσ²³ και επι τον κυριον θεον του ουρανου υψωθησ και τα σκευη του οικου αυτου ηνεγκαν ενωπιον σου και συ και οι μεγαστανεσ σου και αι παλλακαι σου και αι παρακοιτοι σου οινον επινετε εν αυτοισ και τους θεουσ τους χρυσοσ και αργυροσ και χαλκοσ και σιδηροσ και ξυλινουσ και λιθινουσ οι ου βλεπουσιν και ουκ ακουουσιν και ου

γινώσκουσιν ηνεσασ και τον θεον ου η πνοη σου εν χειρι αυτου και πασαι αι οδοι σου αυτον ουκ εδοξασα²⁴ δια τουτο εκ προσωπου αυτου απεσταλη αστραγαλος χειροσ και την γραφην ταυτην ενεταξε²⁵ και αυτη η γραφη η εντεταγμενη μανη θεκελ φαρεσ²⁶ τουτο το συγκριμα του ρηματοσ μανη εμετρησ εν ο θεοσ την βασιλειαν σου και επληρωσεν αυτην²⁷ θεκελ εσταθη εν ζυγω και ευρεθη υστερουσα²⁸ φαρεσ διηρηται η βασιλεια σου και εδοθη μηδοισ και περσαισ²⁹ και ειπεν βαλτασαρ και ενεδυσαν τον δανιηλ πορφυραν και τον μανιακην τον χρυσοyn περιεθηκαν περι τον τραχηλον αυτου και εκηρυξεν περι αυτου ειναι αυτον αρχοντα τριτον εν τη βασιλεια³⁰ εν αυτη τη νυκτι αναιρεθη βαλτασαρ ο βασιλευσ ο χαλδαιων

Chapter 6

¹και δαρειοσ ο μηδοσ παρελαβεν την βασιλειαν ων ετων εξηκοντα δυο² και ηρσεσεν ενωπιον δαρειου και κατεστησεν επι της βασιλειασ σατραπασ εκατον εικοσι του ειναι αυτουσ εν ολη τη βασιλεια αυτου³ και επανω αυτων τακτικοουσ τρεισ ων ην δανιηλ εισ εξ αυτων του αποδιδομαι αυτοισ τουσ σατραπασ λογον οπωσ ο βασιλευσ μη ενοχληται⁴ και ην δανιηλ υπερ αυτουσ οτι πνευμα περισσον εν αυτω και ο βασιλευσ κατεστησεν αυτον εφε ολησ της βασιλειασ αυτου⁵ και οι τακτικοι και οι σατραπαι εξητουν προφασιν ευρειν κατα δανιηλ και πασαν προφασιν και παραπτωμα και αμβλακημα ουχ ευρον κατα αυτου οτι πιστοσ ην⁶ και ειπον οι τακτικοι ουχ ευρησομεν κατα δανιηλ προφασιν ει μη εν νομιμοισ θεου αυτου⁷ τοτε οι τακτικοι και οι σατραπαι παρεστησαν τω βασιλει και ειπαν αυτω δαρειε βασιλευ εισ τουσ αιωνασ ζηθι⁸ συνεβουλευσαντο παντεσ οι επι της βασιλειασ σου στρατηγοι και σατραπαι υπατοι και τοπαρχαι του στησαι στασει βασιλικη και ενισχυσαι ορισμον οπωσ οσ αν αιτηση αιτημα παρα παντοσ θεου και ανθρωπου εωσ ημερων τριακοντα αλλε η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εισ τον λακκον των λεοντων⁹ νυν ουν βασιλευ στησον τον ορισμον και εκθεσ γραφην οπωσ μη αλλοιωθη το δογμα μηδων και περσων¹⁰ τοτε ο βασιλευσ δαρειοσ επεταξεν γραφηναι το δογμα¹¹ και δανιηλ ηνικα εγνω οτι ενεταγη το δογμα εισηληθεν εισ τον οικον αυτου και αι θυριδεσ ανεωγμεναι αυτω εν τοισ υπερωιοισ αυτου κατεναντι ιερουσαλημ και καιρουσ τρεισ της ημερασ ην καμπτων επι τα γονατα αυτου και προσευχομενοσ και εξομολογουμενοσ εναντιον του θεου αυτου καθωσ ην ποιων εμπροσθεν¹² τοτε οι ανδρεσ εκεινοι παρετηρησαν και ευρον τον δανιηλ αξιουντα και δεομενον του θεου αυτου¹³ και προσελθοντεσ λεγουσιν τω βασιλει βασιλευ ουχ ορισμον εταξασ οπωσ πασ ανθρωποσ οσ αν αιτηση παρα παντοσ θεου και ανθρωπου αιτημα εωσ ημερων τριακοντα αλλε η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εισ τον λακκον των λεοντων και ειπεν ο βασιλευσ αληθινοσ ο λογοσ και το δογμα μηδων και περσων ου παρελευσεται¹⁴ τοτε απεκριθησαν και λεγουσιν ενωπιον του βασιλεωσ δανιηλ ο απο των υιων της αιχμαλωσιασ της ιουδαιασ ουχ υπεταγη τω δογματι σου περι του ορισμου ου εταξασ και καιροσ τρεισ της ημερασ αιτει παρα του θεου αυτου τα αιτηματα αυτου¹⁵ τοτε ο βασιλευσ ωσ το ρημα ηκουσεν πολυ ελυπηθη επε αυτω και περι του δανιηλ ηγωνισατο του εξελεσθαι αυτον και εωσ εσπερασ ην αγωνιζομενοσ του εξελεσθαι αυτον¹⁶ τοτε οι ανδρεσ εκεινοι λεγουσιν τω βασιλει γνωθι βασιλευ οτι δογμα μηδοισ και περσαισ του παν ορισμον και στασιν ην αν ο βασιλευσ στηση ου δει παραλλαξει¹⁷ τοτε ο βασιλευσ ειπεν και ηγαγον τον δανιηλ και ενεβαλον αυτον εισ τον λακκον των λεοντων και ειπεν ο βασιλευσ τω δανιηλ ο θεοσ σου ω συ λατρευεισ ενδελεχωσ αυτοσ εξελεεται σε¹⁸ και ηνεγκαν λιθον και επεθηκαν επι το στομα του λακκου και εσφραγισατο ο βασιλευσ εν τω δακτυλιω αυτου και εν τω δακτυλιω των μεγαιστανων αυτου οπωσ μη αλλοιωθη πραγμα εν τω δανιηλ¹⁹ και απηληθεν ο βασιλευσ εισ τον οικον αυτου και εκοιμηθη αδειπνοσ και εδεσματα ουκ εισηνεγκαν αυτω και ο υπνοσ απεστη απε αυτου και απεκλεισεν ο θεοσ τα στοματα των λεοντων και ου παρηνωχλησαν τω δανιηλ²⁰ τοτε ο βασιλευσ ανεστη το πρωι εν τω φωτι και εν σπουδη ηληθεν επι τον λακκον των λεοντων²¹ και εν τω εγγιζειν αυτον τω λακκω εβοησεν φωνη ισχυρα δανιηλ ο δουλοσ του θεου του ζωντοσ ο θεοσ σου ω συ λατρευεισ ενδελεχωσ ει ηδυνηθη εξελεσθαι σε εκ στοματοσ των λεοντων²² και ειπεν δανιηλ τω βασιλει βασιλευ εισ τουσ αιωνασ ζηθι²³ ο θεοσ μου απεστειλεν τον αγγελον αυτου και ενεφραξεν τα στοματα των λεοντων και ουκ ελυμηναντο με οτι κατεναντι αυτου ευθυτησ ηυρεθη μοι και ενωπιον δε σου βασιλευ παραπτωμα ουκ εποιησα²⁴ τοτε ο βασιλευσ πολυ ηγαθυνθη επε αυτω και τον δανιηλ ειπεν ανεγκαι εκ του λακκου και ανηνεχθη δανιηλ εκ του λακκου και πασα διαφθορα ουχ ευρεθη εν αυτω οτι επιστευσεν εν τω θεω αυτου²⁵ και ειπεν ο βασιλευσ και ηγαγοσαν τουσ ανδρασ τουσ διαβαλοντασ τον δανιηλ και εισ τον λακκον των λεοντων ενεβληθησαν αυτοι και οι υιοι αυτων και αι γυναικεσ αυτων και ουκ εφθασαν εισ το εδαφοσ του λακκου εωσ ου εκυριευσαν αυτων οι λεοντεσ και παντα τα οστα αυτων ελεπτυναν²⁶ τοτε δαρειοσ ο βασιλευσ εγραμην πασι τοισ λαοισ φυλαιοσ γλωσσαισ τοισ οικουσιν εν παση τη γη ειρηνη υμιν πληθυνθει²⁷ εκ προσωπου μου ετεθη δογμα του εν παση αρχη της βασιλειασ μου ειναι τρεμοντασ και φοβουμενοουσ απο προσωπου του θεου δανιηλ οτι αυτοσ εστιν θεοσ ζων και μενων εισ τουσ αιωνασ και η βασιλεια αυτου ου διαφθαρησεται και η κυριαεια αυτου εωσ τελουσ²⁸ αντιλαμβανεται και ρυεται και ποιει σημεια και τερατα εν ουρανω και επι της γησ οστισ εξειλατο τον δανιηλ εκ χειροσ των λεοντων²⁹ και δανιηλ κατευθυνεν εν τη βασιλεια δαρειου και εν τη βασιλ

εια κυρου του περσου

Chapter 7

¹εν ετει πρωτω βαλτασαρ βασιλεωσ χαλδαιων δανιηλ ενυπνιον ειδεν και αι ορασεις της κεφαλησ αυτου επι της κοιτησ αυτου και το ενυπνιον εγραψεν²εγω δανιηλ εθεωρουν εν οραματι μου της νυκτοσ και ιδου οι τεσσαρες ανεμοι του ουρανου προσεβαλλον εις την θαλασσαν την μεγαλην³και τεσσαρα θηρια μεγαλα ανεβαινον εκ της θαλασσησ διαφεροντα αλληλων⁴το πρωτον ωσει λεαινα και πτερα αυτη ωσει αετου εθεωρουν εωσ ου εξετιλη τα πτερα αυτησ και εξηρθη απο της γησ και επι ποδων ανθρωπου εσταθη και καρδια ανθρωπου εδοθη αυτη⁵και ιδου θηριον δευτερον ομοιον αρκω και εις μεροσ εν εσταθη και τρια πλευρα εν τω στοματι αυτησ ανα μεσον των οδοντων αυτησ και ουτωσ ελεγον αυτη αναστηθι φαγε σαρκασ πολλασ⁶οπισω τουτου εθεωρουν και ιδου ετερον θηριον ωσει παρδαλισ και αυτη πτερα τεσσαρα πετεινου υπερανω αυτησ και τεσσαρες κεφαλαι τω θηριω και εξουσια εδοθη αυτη⁷οπισω τουτου εθεωρουν και ιδου θηριον τεταρτον φοβερον και εκθαμβον και ισχυρον περισσωσ και οι οδοντεσ αυτου σιδηροι μεγαλοι εσθιον και λεπτυνον και τα επιλοιπα τοισ ποσιν αυτου συνεπατει και αυτο διαφορον περισσωσ παρα παντα τα θηρια τα εμπροσθεν αυτου και κερατα δεκα αυτω⁸προσενουον τοισ κερασιν αυτου και ιδου κερασ ετερον μικρον ανεβη εν μεσω αυτων και τρια κερατα των εμπροσθεν αυτου εξετριζωθη απο προσωπου αυτου και ιδου οφθαλμοι ωσει οφθαλμοι ανθρωπου εν τω κερατι τουτω και στομα λαλουν μεγαλα⁹εθεωρουν εωσ οτου θρονοι ετεθησαν και παλαιοσ ημερων εκαθητο και το ενδυμα αυτου ωσει χιων λευκον και η θριξ της κεφαλησ αυτου ωσει εριον καθαρον ο θρονοσ αυτου φλοξ πυροσ οι τροχοι αυτου πυρ φλεγον¹⁰ποταμοσ πυροσ ειλκεν εμπροσθεν αυτου χιλιαι χιλιαδεσ ελειτουργουν αυτω και μυρια μυριαδεσ παρειστηκεισαν αυτω κριτηριον εκαθισεν και βιβλοι ηνεωχθησαν¹¹εθεωρουν τοτε απο φωνησ των λογων των μεγαλων ων το κερασ εκεινο ελαλει εωσ ανηρεθη το θηριον και απωλετο και το σωμα αυτου εδοθη εις καυσιν πυροσ¹²και των λοιπων θηριων η αρχη μετεσταθη και μακροτησ ζωησ εδοθη αυτοισ εωσ καιρου και καιρου¹³εθεωρουν εν οραματι της νυκτοσ και ιδου μετα των νεφελων του ουρανου ωσ υιοσ ανθρωπου ερχομενοσ ην και εωσ του παλαιου των ημερων εφθασεν και ενωπιον αυτου προσηνεχθη¹⁴και αυτω εδοθη η αρχη και η τιμη και η βασιλεια και παντεσ οι λαοι φυλαι γλωσσαι αυτω δουλευσουσιν η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιοσ ητισ ου παρελευσεται και η βασιλεια αυτου ου διαφθαρησεται¹⁵εφριξεν το πνευμα μου εν τη εξει μοι εγω δανιηλ και αι ορασεις της κεφαλησ μου εταρασσον με¹⁶και προσηλθον ενι των εστηκοτων και την ακριβειαν εξητουν παρ αυτου περι παντων τουτων και ειπεν μοι την ακριβειαν και την συγκρισιν των λογων εγνωρισεν μοι¹⁷ταυτα τα θηρια τα μεγαλα τα τεσσαρα τεσσαρες βασιλειαι αναστησοντα επι της γησ αι αρθησονται¹⁸και παραλημψονται την βασιλειαν αγιοι υψιστου και καθεξουσιν αυτην εωσ αιωνοσ των αιωνων¹⁹και εξητουν ακριβωσ περι του θηριου του τεταρτου οτι ην διαφορον παρα παν θηριον φοβερον περισσωσ οι οδοντεσ αυτου σιδηροι και οι ονυχεσ αυτου χαλκοι εσθιον και λεπτυνον και τα επιλοιπα τοισ ποσιν αυτου συνεπατει²⁰και περι των κερατων αυτου των δεκα των εν τη κεφαλη αυτου και του ετερου του αναβαντοσ και εκτιναξαντοσ των προτερων τρια κερασ εκεινο ω οι οφθαλμοι και στομα λαλουν μεγαλα και η ορασισ αυτου μειζων των λοιπων²¹εθεωρουν και το κερασ εκεινο εποιει πολεμον μετα των αγιων και ισχυσεν προσ αυτουσ²²εωσ ου ηλθεν ο παλαιοσ των ημερων και το κριμα εδωκεν αγιοισ υψιστου και ο καιροσ εφθασεν και την βασιλειαν κατεσχον οι αγιοι²³και ειπεν το θηριον το τεταρτον βασιλεια τεταρτη εσται εν τη γη ητισ υπερεξει πασασ τασ βασιλειασ και καταφαγεται πασαν την γην και συμπατησει αυτην και κατακοψει²⁴και τα δεκα κερατα αυτου δεκα βασιλεις αναστησονται και οπισω αυτων αναστησεται ετεροσ οσ υπεροισει κακοισ παντασ τουσ εμπροσθεν και τρεις βασιλεις ταπεινωσει²⁵και λογουσ προσ τον υψιστον λαλησει και τουσ αγιουσ υψιστου παλαιωσει και υπονοησει του αλλοιωσαι καιρουσ και νομον και δοθησεται εν χειρι αυτου εωσ καιρου και καιρων και ημισυ καιρου²⁶και το κριτηριον καθισει και την αρχην μεταστησουσιν του αφανισαι και του απολεσαι εωσ τελουσ²⁷και η βασιλεια και η εξουσια και η μεγαλωσυνη των βασιλεων των υποκατω παντοσ του ουρανου εδοθη αγιοισ υψιστου και η βασιλεια αυτου βασιλεια αιωνιοσ και πασαι αι αρχαι αυτω δουλευσουσιν και υπακουσονται²⁸εωσ ωδε το περασ του λογου εγω δανιηλ επι πολυ οι διαλογισμοι μου συνεταρασσον με και η μορφη μου ηλλοιωθη επε εμοι και το ρημα εν τη καρδια μου συνετηρησα

Chapter 8

¹εν ετει τριτω της βασιλειασ βαλτασαρ του βασιλεωσ ορασισ ωφθη προς με εγω δανιηλ μετα την οφθεισαν μοι την αρχην²και ημην εν σουσοισ τη βαρει η εστιν εν χωρα αιλαμ και ειδον εν οραματι και ημην επι του ουβαλ³και ηρα τουσ οφθαλμουσ μου και ειδον και ιδου κριοσ εις εστηκωσ προ του ουβαλ και αυτω κερατα και τα κερατα υψηλα και το εν υψηλοτερον του ετερου και το υψηλον ανεβαινεν επε εσχατων⁴ειδον τον κριον κερατιζοντα κατα θαλασσαν και βορραν και νοτον και παντα τα θηρια ου στησονται ενωπιον αυτου και ουκ ην ο εξαιρουμενοσ εκ χειροσ αυτου και εποιησεν κατα το θελημα μου συνετηρησα

μα αυτου και εμεγαλυνθη⁵ και εγω ημην συνιων και ιδου τραγος αιγων ηρχετο απο λιβος επι προσωπον πασης της γης και ουκ ην απομενος της γης και τω τραγω κερας θεωρητον ανα μεσον των οφθαλμων αυτου⁶ και ηλθεν εως του κριου του τα κερατα εχοντος ου ειδον εσωτος ενωπιον του ουβαλ και εδραμεν προς αυτον εν ορμη της ισχυος αυτου⁷ και ειδον αυτον φθανοντα εως του κριου και εξηγη ανθη προς αυτον και επαισεν τον κριον και συνετριψεν αμφοτερα τα κερατα αυτου και ουκ ην ισχυς τω κριω του στηναι ενωπιον αυτου και ερριψεν αυτον επι την γην και συνεπατησεν αυτον και ουκ ην ο εξαιρουμενος τον κριον εκ χειρος αυτου⁸ και ο τραγος των αιγων εμεγαλυνθη εως σφοδρα και εν τω ισχυσαι αυτον συνετριβη το κερας αυτου το μεγα και ανεβη κερατα τεσσαρα υποκατω αυτου εισ τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου⁹ και εκ του ενος αυτων εξηλθεν κερας εν ισχυρον και εμεγαλυνθη περισσως προς τον νοτον και προς ανατολην και προς την δυναμιν¹⁰ εμεγαλυνθη εως της δυναμειος εως του ουρανου και επεσεν επι την γην απο της δυναμειος του ουρανου και απο των αστρων και συνεπατησεν αυτα¹¹ και εως ου ο αρχιστρατηγος ρυσηται την αιχμαλωσιαν και διε αυτον θυσια ερραχθη και εγενηθη και κατευοδωθη αυτω και το αγιον ερημωθησεται¹² και εδοθη επι την θυσιαν αμαρτια και ερριφη χαμαι η δικαιοσυνη και εποιησεν και ευοδωθη¹³ και ηκουσα ενος αγιου λαλουντος και ειπεν εισ αγιος τω φελμουνι τω λαλουντι εως ποτε η ορασις στησεται η θυσια η αρθεισα και η αμαρτια ερημωσεως η δοθεισα και το αγιον και η δυναμις συμπατηθησεται¹⁴ και ειπεν αυτω εως εσπερας και πρωι ημεραι δισχιλια και τριακοσαι και καθαρισθησεται το αγιον¹⁵ και εγενετο εν τω ιδειν με εγω δανιηλ την ορασιν και εξητουν συνεσιν και ιδου εστη ενωπιον εμου ως ορασις ανδρος¹⁶ και ηκουσα φωνην ανδρος ανα μεσον του ουβαλ και εκαλεσεν και ειπεν γαβριηλ συνετισον εκεινον την ορασιν¹⁷ και ηλθεν και εστη εχομενος της στασεως μου και εν τω ελθειν αυτον εθαμβηθην και πιπτω επι προσωπον μου και ειπεν προς με συνεσ υιε ανθρωπου ετι γαρ εισ καιρου περας η ορασις¹⁸ και εν τω λαλειν αυτον μετ' εμου πιπτω επι προσωπον μου επι την γην και ηψατο μου και εστησεν με επι ποδας¹⁹ και ειπεν ιδου εγω γνωριζω σοι τα εσομενα επ' εσχατων της οργης ετι γαρ εισ καιρου περας η ορασις²⁰ ο κριος ον ειδες ο εχων τα κερατα βασιλευσ μηδων και περσων²¹ και ο τραγος των αιγων βασιλευσ ελληνων και το κερας το μεγα ο ην ανα μεσον των οφθαλμων αυτου αυτος εστιν ο βασιλευσ ο πρωτος²² και του συντριβεντος ου εστησαν τεσσαρα υποκατω κερατα τεσσαρες βασιλεις εκ του εθνους αυτου αναστησονται και ουκ εν τη ισχυι αυτου²³ και επ' εσχατων της βασιλειας αυτων πληρουμενων των αμαρτιων αυτων αναστησεται βασιλευσ αναιδης προσωπω και συνιων προβληματα²⁴ και κραταια η ισχυς αυτου και ουκ εν τη ισχυι αυτου και θαυμαστα διαφθερει και κατευθυνει και ποιησει και διαφθερει ισχυρους και λαον αγιον²⁵ και ο ζυγος του κλοιου αυτου κατευθυνει δολος εν τη χειρι αυτου και εν καρδια αυτου μεγαλυνθησεται και δολω διαφθερει πολλους και επι απωλειας πολλων στησεται και ως φα χειρι συντριψει²⁶ και η ορασις της εσπερας και της πρωιας της ρηθεισης αληθης εστιν και συ σφραγισον την ορασιν οτι εισ ημερας πολλας²⁷ και εγω δανιηλ εκοιμηθην και εμαλακισθην ημερας και ανεστην και εποιουν τα εργα του βασιλεως και εθαυμαζον την ορασιν και ουκ ην ο συνιων

Chapter 9

¹εν τω πρωτω ετει δαρειου του υιου ασουηρου απο του σπερματος των μηδων ος εβασιλευσεν επι βασιλειαν χαλδαιων² εν ετει ενι της βασιλειας αυτου εγω δανιηλ συνηκα εν ταις βυβλοις τον αριθμον των ετων ος εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμιαν τον προφητην εισ συμπληρωσιν ερημωσεως ιερουσαλημ εβδομηκοντα ετη³ και εδωκα το προσωπον μου προς κυριον τον θεον του εκζητησαι προσευχην και δεησεις εν νηστειαις και σακκω και σποδω⁴ και προσηυξαμην προς κυριον τον θεον μου και εξωμολογησαμην και ειπα κυριε ο θεος ο μεγας και θαυμαστος ο φυλασσων την διαθηκην σου και το ελεος τοις αγαπωσιν σε και τοις φυλασσοσιν τας εντολας σου⁵ ημαρτομεν ηδικησαμεν ηνομησαμεν και απεστημεν και εξεκλιναμεν απο των εντολων σου και απο των κριματων σου⁶ και ουκ εισηκουσαμεν των δουλων σου των προφητων οι ελαλουν εν τω ονοματι σου προς τους βασιλεις ημων και αρχοντας ημων και πατερας ημων και προς παντα τον λαον της γης⁷ σοι κυριε η δικαιοσυνη και ημιν η αισχυνη του προσωπου ως η ημερα αυτη ανδρι ιουδα και τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και παντι ισραηλ τοις εγγυς και τοις μακραν εν παση τη γη ου διεσπειρας αυτους εκει εν αθεσια αυτων η ηθετησαν εν σοι⁸ κυριε ημιν η αισχυνη του προσωπου και τοις βασιλευσιν ημων και τοις αρχουσιν ημων και τοις πατρασιν ημων οιτινες ημαρτομεν σοι⁹ τω κυριω θεω ημων οι οικτιρμοι και οι ιλασμοι οτι απεστημεν¹⁰ και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων πορευεσθαι εν τοις νομοις αυτου οισ εδωκεν κατα προσωπον ημων εν χειρσιν των δουλων αυτου των προφητων¹¹ και πας ισραηλ παρεβησαν τον νομον σου και εξεκλιναν του μη ακουσαι της φωνης σου και επηλθεν εφ' ημας η καταρα και ο ορκος ο γεγραμμενος εν νομω μουσεως δουλου του θεου οτι ημαρτομεν αυτω¹² και εστησεν τους λογους αυτου ος ελαλησεν εφ' ημας και επι τους κριτας ημων οι εκρινον ημας επαγαγειν εφ' ημας κακα μεγαλα οια ου γεγονεν υποκατω παντος του ουρανου κατα τα γενομενα εν ιερουσαλημ¹³ καθως γεγραπται εν τω νομω μουση παντα τα κακα ταυτα ηλθεν εφ' ημας και ουκ εδεθημεν του προσωπου κυριου του θεου ημων αποστρεψαι απο των αδικιων ημων και του συνιεναι εν παση αληθεια σου¹⁴ και ε

γρηγορησεν κυριος και επηγαγεν αυτα εφ' ημας οτι δικαιος κυριος ο θεος ημων επι πασαν την ποιησιν αυτου ην εποιησεν και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης αυτου¹⁵ και νυν κυριε ο θεος ημων ος εξηγαγες τον λαον σου εκ γης αιγυπτου εν χειρι κραταια και εποιησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη ημ αρτομεν ηνομησαμεν¹⁶ κυριε εν παση ελεημοσυνη σου αποστραφητω δη ο θυμος σου και η οργη σου απο της πολεως σου ιερουσαλημ ορους αγιου σου οτι ημαρτομεν και εν ταις αδικiais ημων και των πατερων ημων ιερουσαλημ και ο λαος σου εις ονειδισμον εγενετο εν πασιν τοις περικυκλω ημων¹⁷ και νυν εισακουσον κυριε ο θεος ημων της προσευχης του δουλου σου και των δεησεων αυτου και επιφανον το προσωπον σου επι το αγιασμα σου το ερημον ενεκεν σου κυριε¹⁸ κλινον ο θεος μου το ουσ σου και ακουσον ανοιξον τους οφθαλμους σου και ιδε τον αφανισμον ημων και της πολεως σου εφ' ης επικεκληται το ονομα σου επ' αυτης οτι ουκ επι ταις δικαιουσιναις ημων ημεις ριπτουμεν τον οικτιρμον ημων ενωπιον σου αλλ' επι τους οικτιρισμους σου τους πολλους¹⁹ κυριε εισακουσον κυριε ιλασθητι κυριε προσχες και ποιησον μη χρονισης ενεκεν σου ο θεος μου οτι το ονομα σου επικεκληται επι την πολιν σου και επι τον λαον σου²⁰ και ετι εμου λαλουντος και προσευχομενου και εξαγορευοντος τας αμαρτιας μου και τας αμαρτιας του λαου μου ισραηλ και ριπτουντος τον ελεον μου εναντιον κυριου του θεου μου περι του ορους του αγιου του θεου μου²¹ και ετι εμου λαλουντος εν τη προσευχη και ιδου ο ανηρ γαβριηλ ον ειδον εν τη ορασει εν τη αρχη πετομενος και ηψατο μου ωσει ωραν θυσιας εσπερινης²² και συνεισε με και ελαλησεν μετ' εμου και ειπεν δανιηλ νυν εξηλθον συμβιβασαι σε εσυνεσιν²³ εν αρχη της δεησεως σου εξηλθεν λογος και εγω ηλθον του αναγγειλαι σοι οτι ανηρ επιθυμιων συ ει και εννοηθητι εν τω ρηματι και συνεσ εν τη οπτασια²⁴ εβδομηκοντα εβδομαδες συνετηθησαν επι τον λαον σου και επι την πολιν την αγιαν σου του συντελεσθηναι αμαρτιαν και του σφραγισαι αμαρτιας και απαλειψαι τας ανομιας και του εξιλασασθαι αδικιας και του αγαγειν δικαιοσυνην αιωνιον και του σφραγισαι ορασιν και προφητην και του χρισαι αγιον αγιων²⁵ και γνωση και συνησεισ απο εξοδου λογου του αποκριθηναι και του οικοδομησαι ιερουσαλημ εως χριστου ηγουμενου εβδομαδες επτα και εβδομαδες εξηκοντα δυο και επιστρεψει και οικοδομηθησεται πλατεια και τειχος και εκκενωθησονται οι καιροι²⁶ και μετα τας εβδομαδας τας εξηκοντα δυο εξολεθρευθησεται χρισμα και ικριμα ουκ εστιν εν αυτω και την πολιν και το αγιον διαφθερει συν τω ηγουμενω τω ερχομενω και εκκοπησονται εν κατακλυσμω και εως τελους πολεμου συντετημενου ταξει αφανισμοις²⁷ και δυναμωσει διαθηκην πολλοις εβδομασ μια και εν τω ημισει της εβδομαδος αρθησεται μου θυσια και σπονδη και επι το ιερον βδελυγμα των ερημωσεων και εως συντελειας καιρου συντελεια δοθησεται επι την ερημωσιν

Chapter 10

¹εν ετει τριτω κυρου βασιλεως περσων λογος απεκαλυφθη τω δανιηλ ου το ονομα επεκληθη βαλτασαρ και αληθινος ο λογος και δυναμις μεγαλη και συνεσις εδοθη αυτω εν τη οπτασια² εν ταις ημεραις εκειναις εγω δανιηλ ημην πενθων τρεις εβδομαδας ημερων³ αρτον επιθυμιων ουκ εφαγον και κρεασ και οινοσ ουκ εισηλθεν εις το στομα μου και αλειμμα ουκ ηλειψαμην εως πληρωσεως τριων εβδομαδων ημερων⁴ εν ημερα εικοστη και τεταρτη του μηνος του πρωτου και εγω ημην εχομενα του ποταμου του μεγαλου αυτοσ εστιν εδδεκελ⁵ και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου ανηρ εισ ενδεδυμενος βαδδιν και η οσφυσ αυτου περιεζωσμενη εν χρυσιω ωφαζ⁶ και το σωμα αυτου ωσει θαρσις και το προσωπον αυτου ωσει ορασις αστραπησ και οι οφθαλμοι αυτου ωσει λαμπαδες πυροσ και οι βραχιονες αυτου και τα σκελη ως ορασις χαλκου στιλβοντος και η φωνη των λογων αυτου ως φωνη οχλου⁷ και ειδον εγω δανιηλ μονοσ την οπτασιαν και οι ανδρες οι μετ' εμου ουκ ειδον την οπτασιαν αλλ' η εκστασις μεγαλη επεπεσεν επ' αυτους και εφυγον εν φοβω⁸ και εγω υπελειφθην μονοσ και ειδον την οπτασιαν την μεγαλην ταυτην και ουχ υπελειφθη εν εμοι ισχυσ και η δοξα μου μετεστραφη εις διαφθοραν και ουκ εκρατησα ισχυοσ⁹ και ηκουσα την φωνην των λογων αυτου και εν τω ακουσαι με αυτου ημην κατανευγμενοσ και το προσωπον μου επι την γην¹⁰ και ιδου χειρ απτομενη μου και ηγειρεν με επι τα γονατα μου¹¹ και ειπεν προς με δανιηλ ανηρ επιθυμιων συνεσ εν τοις λογοις οισ εγω λαλω προσε και στηθι επι τη στασει σου οτι νυν απεσταλην προς σε και εν τω λαλησαι αυτον προς με τον λογον τουτον ανεστην εντρομοσ¹² και ειπεν προς με μη φοβου δανιηλ οτι απο της πρωτης ημερας ησ εδωκασ την καρδιαν σου του συνιεναι και κακωθηναι εναντιον του θεου σου ηκουσθησαν οι λογοι σου και εγω ηλθον εν τοις λογοις σου¹³ και ο αρχων βασιλειασ περσων εισηκει εξ εναντιασ μου εικοσικαι μιαν ημεραν και ιδου μιχαηλ εις των αρχοντων των πρωτων ηλθεν βοηθησαι μοι και αυτον κατελιπον εκει μετα του αρχοντος βασιλειασ περσων¹⁴ και ηλθον συνεισαι σε οσα απαντησεται τω λαω σου επ' εσχατων των ημερων οτι ετι η ορασις εις ημερας¹⁵ και εν τω λαλησαι αυτον μετ' εμου κατα τουσ λογουσ τουτουσ εδωκα το προσωπον μου επι την γην και κατενυγην¹⁶ και ιδου ως ομοιωσις υιου ανθρωπου ηψατο των χειλεων μου και ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα και ειπα προς τον εστωτα εναντιον εμου κυριε εν τη οπτασια σου εστραφη τα εντος μου εν εμοι και ουκ εσχον ισχυν¹⁷ και πως δυναησεται ο παισ σου κυριε λαλησαι μετα του κυριου μου τουτου και εγω απο του νυν ου στησεται εν εμ

οι ισχυς και πνοη ουχ υπελειφθη εν εμοι¹⁸ και προσεθετο και ησατο μου ως ορασις ανθρωπου και ενι σχυσην με¹⁹ και ειπεν μοι μη φοβου ανηρ επιθυμιων ειρηνη σοι ανδριζου και ισχυε και εν τω λαλησαι αυτον μετ' εμου ισχυσα και ειπα λαλειτω ο κυριος μου οτι ενισχυσας με²⁰ και ειπεν ει οιδασ ινα τι η λθον προσ σε και νυν επιστρεψω του πολεμησαι μετα αρχοντος περσων και εγω εξεπορευομην και ο αρχων των ελληνων ηρχετο²¹ αλλα η αναγγελω σοι το εντεταγμενον εν γραφη αληθειας και ουκ εστιν ε ισ αντεχομενος μετ' εμου περι τουτων αλλα η μιχαηλ ο αρχων υμων

Chapter 11

¹και εγω εν ετει πρωτω κυρου εστην εις κρατος και ισχυν² και νυν αληθειαν αναγγελω σοι ιδου ετι τρε ισ βασιλεις αναστησονται εν τη περσιδι και ο τεταρτος πλουτησει πλουτον μεγαν παρα παντας και μετα το κρατησαι αυτον του πλουτου αυτου επαναστησεται πασαις βασιλειασις ελληνων³ και αναστη σεται βασιλευσ δυνατος και κυριευσει κυριειας πολλης και ποιησει κατα το θελημα αυτου⁴ και ως α ν στη η βασιλεια αυτου συντριβησεται και διαιρεθησεται εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου και ουκ εις τα εσχατα αυτου ουδε κατα την κυριειαν αυτου ην εκυριευσεν οτι εκτιλησεται η βασιλει α αυτου και ετεροις εκτος τουτων⁵ και ενισχυσει ο βασιλευσ του νοτου και εις των αρχοντων αυτου ενισχυσει επ' αυτον και κυριευσει κυριειαν πολλην επ' εξουσιασ αυτου⁶ και μετα τα ετη αυτου συμμ ειγησονται και θυγατηρ βασιλεωσ του νοτου εισελευσεται προσ βασιλεα του βορρα του ποιησαι συν θηκασ μετ' αυτου και ου κρατησει ισχυος βραχιονος και ου στησεται το σπερμα αυτου και παραδο θησεται αυτη και οι φεροντες αυτην και η νεανισ και ο κατισχυων αυτην εν τοις καιροισ⁷ και στησετ αι εκ του ανθους της ριζης αυτης της ετοιμασιασ αυτου και ηξει προσ την δυναμιν και εισελευσετ αι εις τα υποστηριγματα του βασιλεωσ του βορρα και ποιησει εν αυτοις και κατισχυσει⁸ και γε τους θεους αυτων μετα των χωνευτων αυτων παν σκευος επιθυμητον αυτων αργυριου και χρυσιου μετα α ιχμαλωσιασ οισει εις αιγυπτον και αυτος στησεται υπερ βασιλεα του βορρα⁹ και εισελευσεται εις τη ν βασιλειαν του βασιλεωσ του νοτου και αναστρεφει εις την γην αυτου¹⁰ και οι υιοι αυτου συναξουσ ιν οχλον δυναμεων πολλων και ελευσεται ερχομενος και κατακλυζων και παρελευσεται και καθιεται και συμπροσπλακησεται εως της ισχυος αυτου¹¹ και αγριανθησεται βασιλευσ του νοτου και εξελευ σεται και πολεμησει μετα βασιλεωσ του βορρα και στησει οχλον πολυν και παραδοθησεται ο οχλος εν χειρι αυτου¹² και λημψεται τον οχλον και υψωθησεται η καρδια αυτου και καταβαλει μυριαδας κ αι ου κατισχυσει¹³ και επιστρεφει βασιλευσ του βορρα και αξει οχλον πολυν υπερ τον προτερον και ε ισ το τελος των καιρων ενιαυτων επελευσεται εισοδια εν δυναμει μεγαλη και εν υπαρξει πολλη¹⁴ και ε ν τοις καιροισ εκεινοις πολλοι επαναστησονται επι βασιλεα του νοτου και οι υιοι των λοιμων του λα ου σου επαρθησονται του στησαι ορασιν και ασθενησουσιν¹⁵ και εισελευσεται βασιλευσ του βορρα και εκχει προσχωμα και συλλημψεται πολεις οχυρας και οι βραχιονες του βασιλεωσ του νοτου ου στησονται και αναστησονται οι εκλεκτοι αυτου και ουκ εσται ισχυς του στησαι¹⁶ και ποιησει ο εισπο ρευομενος προσ αυτον κατα το θελημα αυτου και ουκ εστιν εστως κατα προσωπον αυτου και στησετ αι εν γη του σαβι και συντελεσθησεται εν τη χειρι αυτου¹⁷ και ταξει το προσωπον αυτου εισελθειν εν ι σχυι πασης της βασιλειασ αυτου και ευθεια παντα μετ' αυτου ποιησει και θυγατερα των γυναικων δ ωσει αυτω του διαφθειραι αυτην και ου μη παραμεινη και ουκ αυτω εσται¹⁸ και επιστρεφει το προσωπ ον αυτου εις τας νησους και συλλημψεται πολλας και καταπαυσει αρχοντας ονειδισμου αυτων πλ ην ονειδισμος αυτου επιστρεφει αυτω¹⁹ και επιστρεφει το προσωπον αυτου εις την ισχυν της γης αυτ ου και ασθενησει και πεσειται και ουχ ευρεθησεται²⁰ και αναστησεται εκ της ριζης αυτου φυτον βασ ιλειασ επι την ετοιμασιαν αυτου παραβιβαζων πρασων δοξαν βασιλειασ και εν ταις ημεραις εκειν αις συντριβησεται και ουκ εν προσωποις ουδε εν πολεμοις²¹ στησεται επι την ετοιμασιαν αυτου εξουδε νωθη και ουκ εδωκαν επ' αυτον δοξαν βασιλειασ και ηξει εν ευθηνια και κατισχυσει βασιλειασ εν ο λισθηριασιν²² και βραχιονες του κατακλυζοντος κατακλυσθησονται απο προσωπου αυτου και συντ ριβησονται και ηγουμενος διαθηκησ²³ και απο των συναναμειξων προσ αυτον ποιησει δολον και αν αβησεται και υπερισχυσει αυτου εν ολιγω εθνει²⁴ και εν ευθηνια και εν πιοσιν χωραις ηξει και ποιησ ει α ουκ εποιησαν οι πατερες αυτου και οι πατερες των πατερων αυτου προνομην και σκυλα και υπα ρξιν αυτοις διασκορπει και επ' αιγυπτον λογιεται λογισμους αυτου και εως καιρου²⁵ και εξεγερθησε ται η ισχυς αυτου και η καρδια αυτου επι βασιλεα του νοτου εν δυναμει μεγαλη και ο βασιλευσ του νοτου συναφει πολεμον εν δυναμει μεγαλη και ισχυρα σφοδρα και ου στησεται οτι λογιουνται επ' αυ τον λογισμους²⁶ και φαγονται τα δεοντα αυτου και συντριψουσιν αυτον και δυναμεις κατακλυσει και πεσουνται τραυματιαι πολλοι²⁷ και αμφοτεροι οι βασιλεις αι καρδιαι αυτων εις πονηριαν και επι τρ απεζη μια ψευδη λαλησουσιν και ου κατευθυνη οτι ετι περασ εις καιρον²⁸ και επιστρεφει εις την γην αυτου εν υπαρξει πολλη και η καρδια αυτου επι διαθηκην αγιαν και ποιησει και επιστρεφει εις την γ ην αυτου²⁹ εις τον καιρον επιστρεφει και ηξει εν τω νοτω και ουκ εσται ως η πρωτη και ως η εσχατη³ και εισελευσονται εν αυτω οι εκπορευομενοι κητιοι και ταπεινωθησεται και επιστρεφει και θυμωθησ εται επι διαθηκην αγιαν και ποιησει και επιστρεφει και συνησει επι τους καταλιποντας διαθηκην αγι

αν³¹ και σπερματα εξ αυτου αναστησονται και βεβηλωσουσιν το αγιασμα της δυναστειας και μεταστ ησουσιν τον ενδελεχισμον και δωσουσιν βδελυγμα ηφανισμενον³² και οι ανομουντες διαθηκην επαξο υσιν εν ολισθημασιν και λαοσ γινωσκοντες θεον αυτου κατισχυσουσιν και ποιησουσιν³³ και οι συν ετοι του λαου συνησουσιν εις πολλα και ασθηνησουσιν εν ρομφαια και εν φλογι και εν αιχμαλωσια και εν διαρπαγη ημερων³⁴ και εν τω ασθηνησαι αυτους βοηθηθησονται βοηθειαν μικραν και προστεθησονται επε αυτους πολλοι εν ολισθημασιν³⁵ και απο των συνιεντων ασθηνησουσιν του πυρωσαι αυ τους και του εκλεξασθαι και του αποκαλυφθηναι εωσ καιρου περασ οτι ετι εις καιρον³⁶ και ποιησει κ ατα το θελημα αυτου και υψωθησεται ο βασιλευσ και μεγαλυνησεται επι παντα θεον και λαλησει υ περογκα και κατευθυνει μεχρισ ου συντελεσθη η οργη εις γαρ συντελειαν γινεται³⁷ και επι παντασ θεο υσ των πατερων αυτου ου συνησει και επι επιθυμιαν γυναικων και επι παν θεον ου συνησει οτι επι π αντασ μεγαλυνησεται³⁸ και θεον μαωζιν επι τοπου αυτου δοξασει και θεον ον ουκ εγνωσαν οι πατερε σ αυτου δοξασει εν χρυσω και αργυρω και λιθω τιμιω και εν επιθυμημασιν³⁹ και ποιησει τοισ οχυρωμ ασιν των καταφυγων μετα θεου αλλοτριου και πληθυνει δοξαν και υποταξει αυτοισ πολλουσ και γην διελει εν δωροισ⁴⁰ και εν καιρου περατι συγκερατισθησεται μετα του βασιλεωσ του νοτου και συναχθ ησεται επε αυτον βασιλευσ του βορρα εν αρμασιν και εν ιππευσιν και εν ναυσιν πολλαισ και εισελευ σεται εις την γην και συντριψει και παρελευσεται⁴¹ και εισελευσεται εις την γην του σαβι και πολλοι ασθηνησουσιν και ουτοι διασωθησονται εκ χειροσ αυτου εδωμ και μωαβ και αρχη υιων αμμων⁴² και ε κτενει την χειρα αυτου επι την γην και γη αιγυπτου ουκ εσται εις σωτηριαν⁴³ και κυριευσει εν τοισ απ οκρυφοισ του χρυσου και του αργυρου και εν πασιν επιθυμητοισ αιγυπτου και λιβυων και αιθιοπων ε ν τοισ οχυρωμασιν αυτων⁴⁴ και ακοαι και σπουδαι ταραξουσιν αυτον εξ ανατολων και απο βορρα κα ι ηξει εν θυμω πολλω του αφανισαι και του αναθεματισαι πολλουσ⁴⁵ και ηξει την σκηνην αυτου εφα δανω ανα μεσον των θαλασσωσ εις οροσ σαβι αγιον και ηξει εωσ μερουσ αυτου και ουκ εστιν ο ρυομ ενοσ αυτον

Chapter 12

¹ και εν τω καιρω εκεινω αναστησεται μιχαηλ ο αρχων ο μεγασ ο εστηκωσ επι τουσ υιουσ του λαου σ ου και εσται καιροσ θλιψεωσ θλιψισ οια ου γεγονεν αφε ου γεγενηται εθνοσ επι της γησ εωσ του καιρ ου εκεινου και εν τω καιρω εκεινω σωθησεται ο λαοσ σου πασ ο ευρεθεισ γεγραμμενοσ εν τη βιβλω² και πολλοι των καθευδοντων εν γησ χωματι εξεγερθησονται ουτοι εις ζωην αιωνιον και ουτοι εις ονει δισμον και εις αισχυνην αιωνιον³ και οι συνιεντες εκλαμψουσιν ωσ η λαμπροτησ του στερεωματοσ κ αι απο των δικαιων των πολλων ωσ οι αστερεσ εις τουσ αιωνασ και ετι⁴ και συ δανιηλ εμφραξον τουσ λογουσ και σφραγισον το βιβλιον εωσ καιρου συντελειασ εωσ διδαχθωσιν πολλοι και πληθυνθη η γν ωσισ⁵ και ειδον εγω δανιηλ και ιδου δυο ετεροι ειστηκεισαν εις εντευθεν του χειλουσ του ποταμου και εις εντευθεν του χειλουσ του ποταμου⁶ και ειπεν τω ανδρι τω ενδεδυμενω τα βαδδιν οσ ην επανω του υδατοσ του ποταμου εωσ ποτε το περασ ων ειρηκασ των θαυμασιων⁷ και ηκουσα του ανδροσ του ενδ εδυμενου τα βαδδιν οσ ην επανω του υδατοσ του ποταμου και υψωσεν την δεξιαν αυτου και την αρισ τεραν αυτου εις τον ουρανον και ωμοσεν εν τω ζωντι τον αιωνα οτι εις καιρον καιρων και ημισυ και ρου εν τω συντελεσθηναι διασκορπισμον χειροσ λαου ηγιασμενου γνωσονται παντα ταυτα⁸ και εγω η κουσα και ου συνηκα και ειπα κυριε τι τα εσχατα τουτων⁹ και ειπεν δευρο δανιηλ οτι εμπεφραγμενοι και εσφραγισμενοι οι λογοι εωσ καιρου περασ¹⁰ εκλεγωσιν και εκλευκανθωσιν και πυρωθωσιν πολλοι και ανομησωσιν ανομοι και ου συνησουσιν παντες ανομοι και οι νοημονεσ συνησουσιν¹¹ και απο κα ιρου παραλλαξεωσ του ενδελεχισμου και του δοθηναι βδελυγμα ερημωσεωσ ημεραι χιλιαι διακοσiai ενενηκοντα¹² μακαριοσ ο υπομενων και φθασασ εις ημερασ χιλιασ τριακοσias τριακοντα πεντε¹³ και συ δευρο και αναπαου οτι γαρ ημεραι εις αναπληρωσιν συντελειασ και αναστηση εις τον κληρον σ ου εις συντελειαν ημερων